

Az alapeljárás felei

Felperes: L. R.

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Összeegyeztethető-e a 2013/32/EU irányelv⁽¹⁾ 33. cikke (2) bekezdésének d) pontjával és 2. cikkének q) pontjával az olyan nemzeti rendelkezés, amely szerint a nemzetközi védelem iránti kérelem elfogadhatatlanság miatt ismételt kérelem elutasítható, ha az eredménytelen első menekültügyi eljárást nem az Európai Unió valamely tagállamában, hanem Norvégiában folytatták le?

⁽¹⁾ A nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 180., 60. o.; helyesbítés: HL 2016. L 198., 50. o.)

A cour d'appel de Bruxelles (Belgium) által 2020. január 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Top System SA kontra État belge

(C-13/20. sz. ügy)

(2020/C 87/20)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour d'appel de Bruxelles

Az alapeljárás felei

Felperes: Top System SA

Alperes: État belge

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni a számítógépi programok jogi védelméről szóló, 1991. május 14-i 91/250/EGK irányelv⁽¹⁾ 5. cikkének (1) bekezdését, hogy az lehetővé teszi a számítógépi programot jogszerűen megszerző személy számára, hogy visszafejtsa a program egészét vagy részét, ha e visszafejtés azért szükséges, hogy lehetővé tegye számára az említett program működését befolyásoló hibák kijavítását, ideértve azt is, ha a javítás az azon alkalmazás megfelelő működését befolyásoló funkció kiiktatását jelenti, amelynek e program is részét képezi?
- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén e személynek ezenkívül meg kell-e felelnie az irányelv 6. cikkében előírt vagy bármely más feltételeknek?

⁽¹⁾ HL 1991. L 122., 42. o.; magyar nyelvű különkiadás: 17. fejezet, 1. kötet 114. o.

2020. január 17-én benyújtott kereset – Európa Bizottság kontra Svéd Királyság

(C-22/20. sz. ügy)

(2020/C 87/21)

Az eljárás nyelve: svéd

Felek

Felperes: Európa Bizottság (képviselők: E. Manhaeve, C. Hermes, E. Ljung Rasmussen és K. Simonsson meghatalmazottak)

Alperes: Svéd Királyság

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Bíróság:

- állapítsa meg, hogy a Svéd Királyság – mivel nem közölte a Bizottsággal azokat az információkat, amelyek szükségesek azon állítások helytállóságának az értékeléséhez, amelyek szerint Habo és Töreboda agglomerációk megfelelnek a települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ követelményeinek – nem teljesítette az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- állapítsa meg, hogy a Svéd Királyság – mivel nem biztosította, hogy a Lycksele, Malå, Mockfjärd, Pajala, Robertsfors és Tännådalén agglomerációkból származó települési szennyvizet a kibocsátás előtt a 91/271/EGK irányelv követelményeinek megfelelően másodlagos kezelésnek vagy egy ezzel egyenértékű kezelésnek vessék alá – nem teljesítette az említett irányelv 10. és 15. cikkével összefüggésben értelmezett 4. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- állapítsa meg, hogy a Svéd Királyság – mivel nem biztosította, hogy a Borås, Skoghall, Habo és Töreboda agglomerációkból származó települési szennyvizet a kibocsátás előtt a 91/271/EGK irányelv 4. cikkében leírtnál szigorúbb követelményeket kielégítő tisztításnak vessék alá ezen irányelv követelményeinek megfelelően – nem teljesítette az említett irányelv 10. és 15. cikkével összefüggésben értelmezett 5. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- a Svéd Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

- A 91/271 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy a tagállamok biztosítják, hogy a bizonyos méretű agglomerációkból származó települési szennyvizet vízbe történő kibocsátás előtt másodlagos kezelésnek vagy egy ezzel egyenértékű kezelésnek vessék alá.
- Az említett irányelv 5. cikke szerint a tagállamok biztosítják továbbá, hogy a bizonyos méretű agglomerációkból származó települési szennyvizet érzékeny területekre való kibocsátása előtt a 4. cikkben leírtnál szigorúbb követelményeket kielégítő tisztításnak vessék alá.
- Az irányelv 4. cikkének az I. mellékletének B.2 pontjával és 1. táblázatával összefüggésben értelmezett (3) bekezdése, valamint az 5. cikkének az I. mellékletének B.3 pontjával és 2. táblázatával összefüggésben értelmezett (3) bekezdése a 10 000 lakosegyenértéknél nagyobb agglomerációkból származó települési szennyvíz esetében – a kezelt szennyvíz kibocsátására vonatkozóan követelményeket ír elő (a továbbiakban: a kibocsátásra vonatkozó követelmények). A jelen ügyben releváns részben e követelmények meghatározzák a biokémiai oxigénigény (BOI) és a kémiai oxigénigény (KOI), valamint a nitrogén-kibocsátás koncentrációjára vonatkozó határértékeket.
- Az irányelv 15. cikke az I. mellékletének a D pontjával összefüggésben értelmezve követelményeket ír elő a kibocsátásokra vonatkozó követelmények betartásának a nyomon követésére és értékelésére vonatkozóan. E követelmények meghatározzák a mintavételek éves számát és gyakoriságát (a továbbiakban: ellenőrzési követelmények).
- Az irányelv 10. cikke meghatározza a kibocsátásra vonatkozó követelmények kielégítése érdekében épített települési szennyvíztisztító telepek megtervezésére, megépítésére, működtetésére és karbantartására vonatkozó követelményeket
- A Bizottság a Svédország által közölt információk értékelését követően úgy véli, hogy Svédország hat agglomeráció tekintetében nem felel meg az irányelv 4. cikkében foglalt, annak 10. és 15. cikkével összefüggésben értelmezett követelményeknek, mivel nem teljesülnek a kibocsátásra vonatkozó követelmények és/vagy az ellenőrzési követelmények.
- A Bizottság a Svédország által közölt információk értékelését követően továbbá úgy véli, hogy Svédország további négy agglomeráció tekintetében nem felel meg az irányelv 5. cikkében foglalt, annak 10. és 15. cikkével összefüggésben értelmezett követelményeknek, mivel nem teljesülnek a kibocsátásra vonatkozó követelmények.
- Svédország azt állítja, hogy ezen agglomerációk tekintetében a nitrogénkibocsátást érintő követelményeknek természetes visszatartás útján felel meg. Svédország azonban nem közölte a Bizottsággal azokat az információkat, amelyek szükségesek a Svédország által a természetes visszatartás jelentőségére és az irányelvben foglalt, a nitrogén eltávolítására vonatkozó követelmények ezen úton való teljesítésére vonatkozóan tett állítások értékeléséhez. A Bizottságnak így az az álláspontja, hogy Svédország figyelmen kívül hagyta a lojális együttműködés elvét, amelyet az EUSZ 4. cikk (3) bekezdése ír elő.

⁽¹⁾ HL 1991. L 135., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 26. o.